

Ο κ. Ερντογάν και οι κεμαλιστές

Του Κώστα Ιορδανίδη

Ευρέθη αντιμέτωπος ο ισλαμιστής ηγέτης της Τουρκίας, Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, με ένα πολιτικά ετερόκλητο πλήθος - νέων ανθρώπων στην πλειοψηφία τους - που αντιδρούν στον αυταρχισμό ενός πρωθυπουργού ο οποίος έχει την τάση να προκαλεί διαρκώς το παλαιό κατεστημένο και να επιβεβαιώνει την ισχύ του επί των αντιπάλων του.

Οι δημοκρατικοί ηγέτες της Δύσης ταραχθήκαν και άρχισαν να συνηθίσουν μετριοπάθεια* συνέπλευσαν μαζί τους κάποιοι από τους στενότερους συνεργάτες του κ. Ερντογάν - ο πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας Αμπντουλάχ

Γκιουλ και ο αντιπρόεδρος της κυβερνήσεως Μπουλέντ Αρίντζ. Ενδεχομένως να λησμονούν οι προαναφερθέντες και οι δημοκρατικές δυνάμεις της Ελλάδος ότι η χώρα αυτή πάντοτε διοικήθηκε και θα διοικείται στο προβλεπτό μέλλον με τρόπο αυταρχικό.

Κατηγορείται από τους αντιπάλους του ο κ. Ερντογάν ότι δίκασε την κοινωνία. Αλλά ο δικασμός υψίστατο πάντοτε στην Τουρκία. Η κεμαλική ελίτ απωθούσε συστηματικά επί δεκαετίες τη μάζα των κατοίκων ως μη εναρμονισμένη προς τις εκσυγχρονιστικές ανάγκες της Τουρκίας, έως ότου ο Ερντογάν απευθύνθηκε στο πληθυσιακό ισλαμικό

στοιχείο, το συνήγειρε και εκτινάχθηκε στην εξουσία.

Η Τουρκία δεν δικάσθηκε σήμερα. Απλώς υπό την πίεση των αντιλήψεων της Ανατολής περιθωριοποιείται το παλαιό καθεστώς - το αντιθεοκρατικό, εκσυγχρονιστικό, δυτικότροπο ή όπως αλλιώς θελήσει να

συγχρονιστές, που αντιλαμβάνονται την πρόοδο ως πορεία ευθύγραμμη, στο πλαίσιο ιδεών που έχουν την αφετηρία τους στον Διαφωτισμό. Η θρησκόλη οικονομική ανάπτυξη της Τουρκίας επί των κυβερνήσεων του κ. Ερντογάν αποδεικνύει ότι η ισχύς δεν

ριοποιημένους στην κλίμακα της κοινωνικής ιεραρχίας.

Μπορεί και πιθανόν η οικονομική ανάπτυξη στην Τουρκία να ανασταλεί, αλλά αυτό δεν θα οφείλεται στον ισλαμικό χαρακτήρα της κυβερνήσεως. Εξάλλου η κρίση πλήττει κάποιες από τις πλέον δημοκρατικές και ανεπτυγμένες χώρες της Δύσεως.

Το μείζον σφάλμα του κ. Ερντογάν δεν ήταν η εξάρθρωση του παλαιού συστήματος, αλλά η υιοθέτηση της οθωμανικής αντιλήψεως στην εξωτερική πολιτική, στη βάση της ισλαμικής θρησκείας, για τις ανάγκες της περιοχής. Αποτέλεσμα της μοιραίας αυτής επιλογής ήταν η ασυνάρτητη πο-

λιτική της κυβερνήσεώς του έναντι των μουσουλμανικών κρατών, με την εκδήλωση της Αραβικής Άνοιξης.

Αλλά επειδή τα τελευταία γεγονότα προκάλεσαν μεγάλο ερεθισμό στη χώρα μας θα ήταν σκόπιμο να υπομνησθεί ότι η συνετότερη πολιτική έναντι της Τουρκίας είναι η ενασχόλησή μας με τα του οίκου μας. Με επικεφαλής τον κ. Ερντογάν ή κάποιον άλλον, αυταρχικό πάντα, ηγέτη, ο όγκος και η ισχύς της Τουρκίας θα αποτελεί πρόβλημα δυσεπίλυτο. Δεν είναι σκόπιμο κατά συνέπεια να περιπλέκονται τα πράγματα με παρεμβάσεις, νοθεύσεις και άλλα ρητορικά παρόμοια.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

το ονομάσει κάποιος. Την τελευταία δεκαετία η τάση αυτή εδραιώθηκε, δημιούργησε νέο κατεστημένο και έχει τη στήριξη της πλειοψηφίας των πολιτών της χώρας, ενώ η αντιπολίτευση έχει απαξιωθεί. Λογικό να ταραχθούν οι εκ-

συναρτάται κατ' ανάγκην από ένα σύστημα συγκεκριμένων ιδεών, αλλά από τη δυναμική που αναπτύσσεται όταν μία πολιτική έχει τη στήριξη της πλειοψηφίας, διακεί μεχρι ενός σημείου τον πλούτο και αναβαθμίζει πολίτες περιθω-

Συριζλί

Τσέκερης Άγγελος / Κυρίτσας Γ.

Δεν ξέρεις με τι να πρωτοεξοργιστείς. Με το ΔΝΤ που λέει ευθέως ότι μας έχει ξεπατώσει ή με τους άλλους που κάνουν σαν να είναι το πιο φυσιολογικό πράγμα του κόσμου.

«Καλά, δεν το ξέρατε», είπε ο Βενιζέλος. «Δεν καταλάβατε ότι το δεύτερο Μνημόνιο που έκανα εγώ ήταν εντελώς διαφορετικό από το πρώτο.»

Όχι, δεν το καταλάβαμε. Μας είχε τυφλώσει ο στείρος καταγγελισμός. Όπως δεν έχουμε καταλάβει ότι δύο χρόνια τώρα ο Σαμαράς διορθώνει τα λάθη του ΔΝΤ. Δίκιο έχουν πάντως, γιατί και την ύφεση αντιμετώπισαμε, και η οικονομία επανεκκίνησε, και στις αγορές μια χαρά βγήκαμε.

Και μάλιστα αθόρυβα, χωρίς πανηγυρισμούς και τυμπανοκρουσίες. Τα έλεγε ο Στουρνάρας το 2010, αλλά εμείς οι κακοπροαίρετοι τον λέγαμε σκιτζή. Τέτοιοι που 'μαστε, δεν το 'χει σε τίποτα να μας παραπλήσει σύζυλους και να σηκωθεί να φύγει. Και θα θέλουμε ένταλμα της Ιντερπόλ για να επιστρέψει. Αλλά έπαιξε και σημαντικό ρόλο η εμπλοκή της ΔΗΜ.ΑΡ. με τα ισοδύναμα και τις φρέσκιες δημιουργικές ιδέες. Ειδικά με την πρωτοποριακή πρόταση να ριζούμε μέσα στο μείγμα της ύφεσης και λίγη ανάπτυξη, για να έρθει στα ίσα. Χαραμιζόντουσαν τόσα χρόνια στην Αριστερά αυτοί. Οι άνθρωποι είναι γεννημένοι για να κυβερνάνε τον τόπο.

Η αλήθεια είναι επίσης ότι η έκφραση «τους απαυτώσαμε κανονικά με το PS1», που περιέχεται αυτολεξεί στο έγγραφο του ΔΝΤ, δικαιώνει πλήρως τη στρατηγική Βενιζέλου.

Μην σκάτε πάντως. Τώρα θα έρθει η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση και θα τα ξεχάσουμε όλα σαν κακό όνειρο. Αλλά μην το δένετε και κόμπο, γιατί πρέπει να συμφωνήσουν η τρόικα και 26 κοινοβούλια. Αν σας παρηγορεί, όμως,

Η ΑΥΓΗ

σε οκτώ μήνες θα βγει ένα άλλο έγγραφο που θα λέει ότι η αύξηση του ΦΠΑ στην εστίαση ήταν μαλακία ολκής, αλλά τώρα δυστυχώς δεν γίνεται τίποτα και θα συνεχίσουμε έτσι. Και ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο θα βγουν και θα δηλώσουν δικαιωμένοι.

Ο Κουβέλης θα προτείνει μαζί με τον υψηλό ΦΠΑ να βάλουμε και έναν χαμηλό για να ισοσκελίζονται. Δεν χρειάζεται αντιρατσιστικός νόμος, λέει η κυβέρνηση. Υπάρχει ένας που είχε ψηφίσει ο Χίτλερ το '33. Μπορούμε πάντως να του κάνουμε κάποιες βελτιώσεις.

Μια άλλη λύση είναι να προωθήσουμε αυτόν τον αντιρατσιστικό νόμο και να κάνουμε λίγο πιο ρατσιστικούς όλους τους υπόλοιπους. Ήδη ο υφυπουργός Εσωτερικών κ. Αθανασίου επεξεργάζεται πάνω σε αυτή την κατεύθυνση το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια.

Αν και δεν χρειάζεται καν νομοσχέδιο για την ιθαγένεια. Μπορούμε να κάνουμε μερικές βελτιώσεις στη σφαγή της Τρίπολης. Άκου θράσος οι ναυτεργάτες, να ζητάνε δεδουλευμένα τέτοιες εποχές. Με αυτά βουλιάζαμε τον τόπο.

Όπως και με τη λαϊκιστική καταράδα του Τσίπρα, που καϊδεύει τα αυτιά της βολεμένης συντεχνίας των κάτω από το όριο της φτώχειας.

Άκου θράσος οι αδερφές να θέλουν να παρελάσουν έξω από την Αγία Σοφία. Σε λίγο θα θέλουν να μπουν και στην Ιερά Σύνοδο.

Ο φιλελεύθερος

Ο αποπροσανατολισμός, η τιμωρία και τα ερείπια

Η κυβέρνηση Χριστόφια άφησε πίσω της συντρίμια. Η νέα κυβέρνηση παρουσιάστηκε εντελώς απροετοίμαστη να διασώσει τις τελευταίες κολώνες που κρατούσαν το οικοδόμημα της οικονομίας με αποτέλεσμα να υπάρξει σχεδόν πλήρης κατεδάφιση. Κάτω από τα ερείπια βρέθηκαν οι κάτοικοι του νησιού που υποφέρουν. Τα σωστικά συνεργεία - στην προκειμένη αυτό το ρόλο έχουν οι πολιτικοί - θα έπρεπε να αφοσιωθούν στην αναστήλωση του οικοδομήματος της οικονομίας το συντομότερο. Αντ' αυτού, τρεις μήνες μετά από την ανάληψη της εξουσίας από τη νέα κυβέρνηση στο θέατρο της πολιτικής το μόνο έργο που παρακολουθούν με απόγνωση οι πολίτες-θεατές να παίζεται, είναι αυτό της ανταλλαγής πυρών για τις ευθύνες της καταστροφής. Ο λαός που υποφέρει από την καταστροφή ήταν φυσικό να απαιτεί απόδοση ευθυνών. Προφανώς αυτό έδωσε την ευκαιρία στους νυν κυβερνώντες να βρουν διέξοδο από τη δυστοκία αντιμετώπισης των τεράστιων προβλημάτων που έχουν να διαχειριστούν. Τους έδωσε την ευκαιρία, τουλάχιστον, να το εκμεταλλευτούν επικοινωνιακά και να στρέψουν την προσοχή του κόσμου αλλού από το πραγματικό ζητούμενο, που είναι το restart της οικονομίας. Άρχισε ο βομβαρδισμός με έρευνες για λάθη και παρατυπίες του παρελθόντος. Έρευνα για την καταστροφή της οικονομίας. Έρευνα για τις αγοραπωλησίες τ/κ περιουσιών. Έρευνα στο Κτηματολόγιο. Έρευνα για το σφαγείο. Έρευνα για τα τσεκούρια του Χριστόφια. Έρευνα για τις λιμουζίνες. Έρευνα για τις χορηγίες του Προεδρικού προς σωματεία. Και πάει λέγοντας. Και ο λαός; Υποφέρει και ζητά δικαιολογημένα απόδοση ευθυνών. Και επειδή πονά, ηδονίζεται ακούγοντας κάθε λίγο και μια νέα έρευνα για ατσθαλίες και «ατσθαλίες». Όπως το πληγωμένο λιοντάρι θέλει μέσα στον πόνο του να κατασπαράξει κάθε τι, έτσι και ο λαός ζητά να δει να γίνονται θύματα εκείνοι που τον έκαναν θύμα. Όχι αδικώς ομολογώ. Ναι, σίγουρα πρέπει και σ' αυτό τον τόπο να αρχίσουν όσοι διαχειρίζονται την εξουσία να πληρώνουν για τα λάθη τους. Μόνο έτσι κάποια στιγμή θα αντιληφθούν ότι δεν μπορούν να παίζουν με τις τύχες των πολιτών.

Όταν ωστόσο, αυτή η λεγόμενη «εξυγίανση» όπως θέλουν οι νυν κυβερνώντες να την ονομάζουν, γίνεται σε χρονική στιγμή ή με τρόπο που απλώς αποπροσανατολίζει από την ουσία, τότε είναι εξίσου ζημιογόνα. Και έχω την εντύπωση ότι κάτι τέτοιο συμβαίνει. Αντί οι κυβερνώντες να επικεντρωθούν στην ουσία να κάνουν τις μηχανές της οικονομίας να ρολάρουν, σπαταλούν πολύτιμο χρόνο στα προαναφερθέντα. Και αναγκάζουν την αντιπολίτευση να μπαίνει στα χαρακώματα. Και ο χρόνος περνά με την ανταλλαγή πυρών. Τα ερείπια όμως, παραμένει ανάμεσα στα ερείπια. Και ο λαός που ηδονίζεται με τις έρευνες, παραμένει ανάμεσα στα ερείπια. Δεν έχει προφανώς αντιληφθεί ακόμη ότι σε λίγους μήνες ενδεχομένως να αυξηθούν τα ερείπια, αφού η μεγάλη τράπεζα ακόμη δεν πατά γερά, η ανεργία θα αυξηθεί και ένα νέο μνημόνιο σκιάζει τον τόπο.

Ουδείς λέει να μην τιμωρηθούν όσοι ευθύνονται, αλλά αν δεν βγει από τον αναπνευστήρα η οικονομία τότε δεν θα πληρώσουν μόνο εκείνοι που ευθύνονται αλλά όλοι ανεξαιρέτως! Έστω και τώρα ως το αντιληφθεί το Προεδρικό...

ΟΙ ΑΝΤΟΧΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΤΑ ΝΕΑ

Εναν χρόνο μετά τις διπλές εκλογές - και την παρατεταμένη προεκλογική περίοδο που αναπόφευκτα οδήγησε σε πολύμηνη απραξία - η Ελλάδα παράγει πλέον θετικές ειδήσεις στον τομέα της οικονομίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα κι εκείνα τα διεθνή μέσα ενημέρωσης τα οποία μέχρι και στο πρόσφατο παρελθόν διακρίθηκαν στο «σπορ» της ταπεινώσεως της χώρας μας, σήμερα έχουν αλλάξει γραμμή και μιλούν για τη σημαντική πρόοδο που έχει επιτύχει η Ελλάδα. Το σημαντικότερο είναι ότι ήδη εκδηλώνεται από πολλές πλευρές μεγάλο ενδιαφέρον για επενδύσεις: ουδείς διανοείται να βάλει χρήματα σε μια χώρα αν δεν έχει βεβαιωθεί τόσο για την αξιοπιστία της όσο και για την απόδοση των κεφαλαίων του. Βεβαίως, αυτές οι εξελίξεις σε τίποτα δεν έχουν αλλάξει την καθημερινότητα των πολιτών, οι οποίοι εξακολουθούν να βιώνουν για έκτη χρονιά την ύφεση, με την τεράστια ανερ-

γία και τις μεγάλες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις. Είναι προφανές ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα σημείο καμπίης: μέσα στους επόμενους μήνες είτε θα γίνουν μεγάλα βήματα για την έξοδο από την κρίση είτε θα επιστρέψουμε στη μιζέρια της περυσινής χρονιάς. Ο καταλυτικός παράγοντας που θα κρίνει το μέλλον είναι ο βαθμός της πολιτικής σταθερότητας: η συγκρότηση της τρικομματικής κυβέρνησης έδωσε διεθνώς το μήνυμα της ελληνικής αξιοπιστίας. Σήμερα η αντοχή της δοκιμάζεται - κυρίως λόγω των μονομερών πρωτοβουλιών της Νέας Δημοκρατίας, που ενοχλούν και πιέζουν τους άλλους δύο κυβερνητικούς εταίρους. Ο Πρωθυπουργός έχει την αρμοδιότητα και την ευθύνη να κλείσει το διευρυνόμενο ρήγμα εντός της συμπολίτευσης. Η παράταση της καχυποψίας δεν ωφελεί κανένα από τα κόμματα της Τρικομματικής - και πάντως βλάπτει τη χώρα!